

Četvrtak, 28.04.2011.g.

Prije dva dana mi je bio rođendan. Ove godine se to tako poklopilo da je taj dan odmah vezan uz proslavu uskršnjih blagdana. I imao sam nekoliko planova proslave koji su uključivali moju obitelj i moje prijatelje i mojeg župnika. No, svi ti planovi bili su donekle vezani i uz vrijeme. I kako sam vidio da će vrijeme biti promjenljivo, odustao sam od organiziranja proslave vani, iza kuće. Odlučio sam da ću neke prijatelje počastiti na našim zajedničkim susretima kod sportskih aktivnosti a navečer ću pripremiti nešto jela pa tko dođe, dobro je došao.

No, ono što me je još od prošle godine, kada sam još bio u zatvoru, držalo je bilo to da na rođendan pozovem i svoju dvojicu braće, zapravo moje polubraće po ocu. Oni i njihove obitelji ne razgovaraju već više godina i pokušao sam prošle godine da ih izmirim, pozivajući ih na svoj rođendan. Mislio sam da je to dobra prilika pošto sam ja bio u zatvoru pa će to možda i na njih djelovati da ispune moju želju. No, jedan je tada došao sa svojom obitelji a drugi nije pravdajući se time da ne može doći radi drugog brata. Tada sam bio jako žalostan jer sam se puno molio za njihovo pomirenje. I misu sam dao prikazati za njihovo pomirenje.

I od onda, svaki dan, molio sam Gospodina za pomirenje moje polubraće i njihovih obitelji i njihove majke Štefanije. I ne samo za pomirenje nego i za obraćenje i učvršćivanje vjere. Jer nisu baš nešto postojani u vjeri a i ne idu baš na mise nedjeljom. Nekad sam izmolio i neku deseticu Krunice za tu nakanu. Strpljivo sam molio svaki dan i znao sam da će mi Gospodin uslišati moje molitve. Onda i onako kako će on misliti da je najbolje i za njih i za mene.

I onda je to ove godine ispalo da je vrijeme trebalo biti lošije. Pa mi u misli dođe da bih mogao u garaži popodne pripremiti kotlovinu na naš zagorski način pa bi bilo za večeru za sve goste koji će doći. Pošto ja i nisam neki majstor u pravljenju kotlovine, a moja polubraća jesu, sine mi da ih pozovem, jednoga po jednoga, i da im ništa ne kažem za onog drugog, da mi dođu pomoći složiti kotlovinu. Mislio sam si da bi onda mogli malo o svemu razgovarati. Gostiju još neće biti, samo mi.

I tako je bilo. Došao je i jedan i drugi. I osjetio sam malo da su iz početka bili napeti. No, ja sam im rekao da su oni moj jedini i pravi rođendanski poklon i da sam ih zato i pozvao, i da se jako veselim što smo se eto, nas trojica braće, našli zajedno nakon puno godina. Nismo pričali o njihovim svadama i odnosima jer svi smo sve znali i previše je tu do sada bilo priče.

I ja sam im rekao da je alkohol, TAJ ZLI DUH ALKOHOLA, koji je bio jako prisutan u našoj obitelji, napravio strahovito puno štete i poremetio puno međusobnih odnosa. I pokojni tata je radi alkohola napravio puno grijeha, i ja sam od kuće otišao u svađi s njim radi njegovih pijanih ispada, i problemi s majkom su bili svi radi alkohola i pijanog stanja, radi čega je i umro sa 53 godine. I drugi brat već 5 godina ne pije a prije toga je skoro uništio svoju obitelj. Od kada ne pije, obitelj mu je procvjetala, uredili su si svoj dio kuće i okoliš, oženio je kćer, sin je pred završetkom škole. Postao je djed i svi prekrasno funkcioniraju.

SVI

PROBLEMI

IZMEĐU

POLUBRAĆE

I

NJIHOVIH

OBITELJI

I

MAJKE

ŠTEFANIJE,

SVE

SVAĐE

I

FIZIČKI

SUKOBI,

NASTALI

SU

ZBOG

DJELOVANJA

ZLOG

DUHA

ALKOHOLA.

I ja sam bio od njega zaveden i napastovan u jednom dobrom dijelu svojeg života.

No, sada smo svi dobili borbu s njim, samo još treba vremena da se zaliječe rane.

I tako smo nas trojica sjedili u garaži, kuhali kotlovinu i razgovarali o prošlosti, o tati, o obiteljima. NISMO TAKO RAZGOVARALI DA SE I NE SJEĆAM. MISLIM DA NIKAD. Neformalna atmosfera, opuštena.

**I nitko tu večer nije došao od gostiju da mi čestita rođendan. A JA SAM BIO PRESRETA
N. Kako
smo završili s kuhanjem, sjeli smo za večeru, pridružila nam se i moja supruga, te smo
tako razgovarali,
TROJICA
BRAĆE,
opušteno i zadovoljno kako nikad nismo jer nam naš način života nije dao priliku.**

SAM GOSPODIN SE POBRINUO, OSJEĆAO SAM TO, ŠTO MI TU VEČER NITKO NIJE DOŠAO

U
ČESTITARE,
SAMO
DA
MOJ
ROĐENDANSKI
POKLON
BUDE
POTPUN.
JA
I
MOJA
POMIRENA
BRAĆA.

I tako je meni MOJ GOSPODIN ponovno uslišao molitvu. Učinio je da se moja braća pomire.

O, HVALA TI MOJ GOSPODINE! STALNO SE PRI TEBI ZADUŽUJEM. STALNO USLIŠAVA
Š MOJE M
OLITVE.

HVALA TI GOSPODINE, NEKA SVE BUDE NA TVOJU SLAVU. OBEĆAJEM TI GOSPODIN
E DA ĆU SE
TRUDITI
DA
TI

POMOGNEM
NOSITI
TVOJ
KRIŽ,
POMAŽUĆI
DRUGIMA
KOJE
ĆEŠ
MI
SLATI
GOSPODINE
NA
MOJ
PUT.

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE I BLAGOSLOVLJEN BOG U VIJEKE!